

Економіко–математичний підхід має на увазі під собою систематизацію, вивчення і аналіз наявної статистичної інформації про розвиток підприємства, а також аналіз змісту різних планів і програм розвитку економічного суб'єкта.

Соціолого–комунікаційний підхід реалізується за допомогою соціологічних процедур, сприяючих в отриманні необхідної інформації, забезпеченні в процесі отримання інформації, у виявленні вірогідних проблем і перспектив розвитку даного підприємства: дослідження ринку, опит споживачів і так далі.

Сценарний підхід полягає в організації і проведенні не тільки якісного, але і кількісного аналізу вірогідних варіантів розвитку підприємства, даний підхід дозволяє виявити найбільш вірогідні сценарії розвитку всіх напрямів діяльності компанії [2, с. 26–27].

Таким чином, можна зробити висновок, що формування стратегії розвитку підприємства є важливим етапом стратегічного планування розвитку організації, який виступає як управлінський процес і в загальному вигляді є послідовністю дій менеджерів компанії, об'єднаних конкретною метою.

Підводячи підсумок всьому вищесказаному, важливо відзначити, що саме практика розробки і реалізації стратегії розвитку підприємства допомагає істотно підвищити ефективність процесу управління компанією і забезпечує цілий комплекс сприятливих можливостей, які активно сприяють подоланню наявних проблем розвитку фірми, а також сприяють підвищенню ефективності використання можливостей, що є у підприємства.

Література:

1. Ахмедова С. А. Формирование стратегии развития предприятий // ТДР. 2014. №7. С.49–52
2. Козлов С. В. Влияние стадии жизненного цикла предприятия на формирование стратегии развития // Вестник ВУиТ. 2015. №17. С.15–28
3. Корнеева Т. Ю., Никитин С. А. Цели и стратегии развития предприятий, их классификация и системный подход к их формированию // Известия ТулГУ. Экономические и юридические науки. 2014. №1–1. С.195–204
4. Соколова Н. Н. Теоретические основы формирования стратегии развития предприятий // Вестник КрасГАУ. 2015. №2. С.19–25
5. Сульповар Л. Б. Управление формированием стратегии развития предприятия // Сервис+. 2016. №2. С.83–90

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ КРЕАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК ПІДґРУНТЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В.М. Білявський, к.е.н., доцент
Національний авіаційний університет
м. Київ

За сучасних умов розвитку на ринку товарів і послуг спостерігається перепоповнення однотипними підприємствами–виробниками, які випускають ідентичний товар чи надають однотипні послуги і відрізняються один від одного лише логотипом або назвою підприємства. Ця обставина обумовлює високий рівень конкуренції. Відповідно, перед керівниками даних підприємств постає питання: як зберегти та примножити свої лідируючі позиції на ринку і не дати конкуруючим підприємствам зайняти їх місце? Саме тому виникає потреба у сталому розвитку бізнес–процесів та в провадженні інноваційних технологій, а також оригінальних і нестандартних ідей. Ці та багато інших факторів призвели до виникнення концепції креативного менеджменту. Під яким мається на увазі певна діяльність із управління творчим процесом.

Застосування нестандартних творчих ідей і рішень у бізнес–середовищі є прямим результатом підвищення інтенсивності конкурентної боротьби, що вимагає нових маркетингових ідей, вдосконалення рекламних засобів, більш активного використання нетрадиційного інструментарію – коштів ВТЛ тощо. Тому, в сфері управління стало вже традиційним використання реінжинірингу [1], який передбачає творчий підхід щодо вирішення традиційних проблем управління на основі використання інформаційних технологій, які дозволяють підвищити продуктивність праці персоналу та розробити новий інструментарій прогнозування ринкових ситуацій, необхідних для коригування стратегії розвитку підприємства.

Сам творчий процес розпочинається із пошуку ідей. Підставою якого є сукупність проблем, мети та завдань підприємства.

Слід зазначити, що відбувається активніше проникнення творчості зі сфери мистецтва і науки в інші сфери людської діяльності. Не стала винятком і сфера управління. В теорії управління останнім часом все більше уваги приділяється проблемі широкого використання креативного потенціалу менеджерів і топ–менеджерів підприємства. У багатьох ВНЗ України з'являються спеціальні курси із креативного менеджменту, які сприяють розвитку навичок впровадження інноваційних творчих управлінських рішень в бізнес–процес. Так

само широке застосування знайшли численні тренінги, які сприяють удосконаленню творчого потенціалу співробітників і допомагають останнім отримати компетенції щодо знаходження креативних ідей. Радикальні зміни в технології і загострення конкурентної боротьби змушують менеджмент підприємства розробляти інноваційні підходи щодо вирішення традиційних завдань та відшукувати принципово нові управлінські рішення [2].

Як відомо, реалізація рішень спрямованих на скорочення обсягу рутинної праці на підприємствах, передбачає передачу функціональних обов'язків управлінського персоналу машинам, а саме комп'ютерам та автоматам. Відповідно вивільняється час, який персонал, може витратити на творчу діяльність. Тому, фахівцями все більш цінується не лише і навіть не стільки рівень оплати праці, скільки можливості творчої самореалізації та свободи творчості [3].

У сучасному західному менеджменті управління процесами формування нових ідей відносять до концепції «креативного менеджменту». Під креативністю слід розуміти, здатність породжувати багато різноманітних оригінальних ідей щодо одного і того ж об'єкта. Наразі, можна виділити такі критерії креативності, як: швидкість (кількість ідей, що генеруються в одиницю часу); оригінальність (здатність виробляти «унікальні» ідеї); сприйнятливість (чутливість щодо незвичайних деталей і суперечностей); метафоричність (схильність використовувати символічні, асоціативні засоби для вираження думок).

Слід зазначити, що однією із характеристик креативності виступає людський інтелект. Який включає креативність, як свою власну частину, тобто креативність і є природним механізмом роботи мозку при вирішенні проблем, а концепція креативного менеджменту покликана не лише управляти наукомісткими виробництвами і творчими колективами, а й приймати оптимальне рішення у непередбачених ситуаціях.

Таким чином, під креативним менеджментом слід розуміти нагромадження і капіталізацію людського капіталу та активізація його творчого потенціалу. Креативний менеджмент заснований на сучасних технологіях творчості і командної роботи. Відзначимо, що в даний час в більшості країн світу топ-менеджмент підприємств використовує саме креативні інструменти управління [4], що дозволяють домогтися більшої ефективності та результативності діяльності управлінського персоналу.

Література:

1. Реінжиніринг бізнес-процесів як механізм управління міжнародною конкурентоспроможністю організації / В.М. Білявський // Сучасні проблеми менеджменту : матеріали XII міжнар. наук.-практ. конф. – К. : Нац. авіац. ун-т, 2016. – С. 21–22.
2. Реалізація інноваційних проектів як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, М.М. Шепута // Сталій розвиток економіки. – 1'2018. – № 38. – С. 131–140.
3. Людський капітал як інструмент оцінювання конкурентоспроможності організації / В.М. Білявський // Вісник Харків. нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна. – 2017. – № 92. – С. 79–87.
4. Концептуальні засади імплементації системи управління якістю виробничого підприємства / В.М. Білявський, В.В. Власенко // Інноваційна економіка. – 2018. – № 1–2 (73). – С. 81–88.

ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ В ПОБУДОВІ КРИТЕРІЇВ ЕКОНОМІЧНО УСПІШНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Г.В. Теплинський, к.е.н., доцент
Д.О. Басамігін, магістр
Національний авіаційний університет,
м.Київ

На сьогоднішній день економічна успішність підприємства полягає в забезпеченні його інформаційної безпеки та впровадження на підприємстві передових інформаційних технологій, що включають в себе:

- 1) визначення функцій, які повинні бути вирішені з метою забезпечення служб підприємства надійною і якісною інформацією для прийняття рішень;
- 2) визначення завдань, які необхідно вирішити з метою забезпечення розв'язання функцій, визначених на першому етапі;
- 3) визначення переліку кількісних і якісних показників інформації, необхідних для вирішення завдань, визначених на другому етапі;

Основна ідея об'єктно-орієнтованого підходу і проектування інформаційних систем полягає в розгляді предметної області і логічного рішення задачі з точки зору об'єктів (понять або сутностей).

Застосування об'єктно-орієнтованого підходу при створенні системи економічної безпеки допомагає впоратися з такими складними проблемами, як:

- 1) зниження складності системи економічної безпеки;
- 2) підвищення надійності системи економічної безпеки;